

РЕШЕНИЕ № 32

гр.Перник, 06 април 2010 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, втори касационен състав, в публично заседание на двадесет и четвърти март две хиляди и десета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ:Светлана Димитрова
Емилия Иванова

При участието на секретаря Т.М. и в присъствието на прокурора Румяна Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Светлана Димитрова к.н.а.х.д. № 26 по описа на съда за 2010 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

С Решение № 694 от 08 декември 2009 г. по н.а.х.д. № 1011/2009 г. Пернишкият районен съд- 5-ти нак.състав е потвърдил Наказателно постановление № 911/04.06.2009 г., издадено от началника на сектор „Пътна полиция" при ОД на МВР - Перник, с което на П.С.Ч. - ЕГН: *****,*** на основание чл.182,ал.2,т.4 от ЗДвП са наложени административни наказания „глоба" в размер на 100 лева и „лишаване от право да управлява МПС" за срок от един месец заизвършено нарушение на чл. 21 ал.2 от ЗДвП.

П.С.Ч. е останал недоволен от така постановеното решение и е обжалвал същото пред Административен съд-Перник, като моли съда да отмени решението на Пернишкия районен съд.В жалбата не са посочени конкретни касационни основания. Твърди, че засечената с радара скорост не е на неговия автомобил, че неправилно съдът не е взел предвид показанията на съпругата му - свид.Чеканьова и че свид.Р.Василев не е присъствал и съставянето на акта за установяване на административното нарушение / АУАН/.

Ответната страна не взема становище.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник заявява становище,че касационната жалба е неоснователна и решението на Пернишкия районен съд следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

В касационното производство страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд Перник, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в срока по чл.211, ал. 1 от АПК от надлежна страна. Разгледана по същество същата е неоснователна.

От събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин, че на посочените в акта дата и час касаторът е извършил визираното нарушение на правилата за движение по пътищата. За да направи този извод, първоинстанционният съд е имал предвид разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, съобразно която констатациите в акта за установяване на административното нарушение се считат за верни до доказване на противното. С оглед на изложеното и като се има предвид, че жалбоподателят не е представил доказателства, оборващи доказателствената сила на съставения акт и установяващи различна фактическа обстановка от описаната, правилно съдът е приел, че нарушението е безспорно установено, поради което и правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност.

Решението на районния съд - Перник е валидно, постановено е от законен състав в рамките на правораздавателната власт. Решението е допустимо, постановено е при надлежно упражняване на правото на жалба срещу наказателно постановление № 911/04.06.2009 г., издадено от началник на сектор Пътна полиция към ОД на МВР - Перник.

С акт № 911 от 22.05.2009 г. е установено, че на същата дата, около 12,52 ч., по път 1-1, с посока гр.Дупница-гр.София, над кв."Църква" при км.288, жалбоподателят е управлявал лек автомобил "Мазда"Е 2200, с рег. № СА 27 74 АТ, като се е движел със скорост 98 км/ч, при ограничение на скоростта 60 км./ч. въведено с пътен знак В-26.Административното нарушение е установено чрез техническо средство - „Радар ТР 4 О" с № 329 с фиксирана дата,час и скорост.Приетата от районния съд фактическа обстановка се подкрепя и от показанията на разпитаните свидетели - актосъставителя Александър Георгиев Георгиев и Румен Кирилов Василев .Актът е издаден от надлежен орган, подписан е съгласно изискванията на закона, дадена е възможност за възражения на нарушителя. Същият акт съдържа реквизитите, посочени в чл. 42 от ЗАНН.

Наказателното постановление е издадено в срок от надлежен орган при условията на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН. Извършеното от страна на нарушителя по съществото си представлява нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.Същото, на основание чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП, се наказва с глоба в размер на 100 лева, както и лишаване от правоуправление на МПС за срок от един месец. В разпоредбата на чл. 182, ал. 2, т.6 от ЗДвП законодателят е фиксирал конкретни наказания, като е лишил административно-наказващия орган от възможността да конкретизира и индивидуализира наказанието.

Неоснователно е оплакването на касатора , че измерената с техническото средство скорост не е на управлявания от него автомобил.Показанията на разпитаните свидетели Георгиев и Василев в тази насока са категорични.Свид.Георгиев установява, че по време на засичането на скоростта автомобилът на жалбоподателя е бил пръв и единствен на пътя в обсега на радара и че при съмнение относно авторството на административното нарушение практиката е да не се съставя акт.

Неоснователно ей оплакването на касатора ,че въззивният съд не е взел предвид показанията на съпругата му - свидетелката Татяна Чеканьова.Районният съд е обсъдил тези показания и обосновано не ги е кредитирал, изхождайки не само от евентуалната

заинтересованост на свидетелката като съпруга на жалбоподателя, но и от това, че те са в пълно противоречие с останалите събрани по делото писмени и гласни доказателства.

Настоящият състав намира за неоснователно и твърдението на касатора, че свид.Василев не е присъствал при съставянето на АУАН.От една страна това твърдение не бе подкрепено с никакви доказателства, а от друга показанията на този свидетел, че е присъствал при съставянето на АУАН и поддържа записаното в него, са безпристрастни и непротиворечиви и съдът няма основание да се съмнява в тяхната достоверност.

С оглед гореизложената фактическа обстановка, настоящият състав на АС - Перник намира, че въззивният съд при наличните доказателства правилно е установил, че при издаване, както на АУАН, така и на НП, не са допуснати нарушения, водещи до отмяна на постановлението.

Предвид изложеното, касационната инстанция намира първоинстанционното решение за постановено при напълно изяснена фактическа обстановка, като относимите факти са възприети въз основа на допустими доказателствени средства, събрани по изискуемия процесуален ред. Фактическите изводи са направени след съвкупна преценка и анализ на събраните по делото доказателства.Ето защо касационният съд счита изводите на районния съд, че жалбоподателят е осъществил състава на вмененото му административно нарушение, за правилни и обосновани, като непротиворечащи на събраните доказателства и приложимия закон. Както наказателното постановление, така и решението на съда, са постановени изцяло в необходимата форма и реквизити. Нарушението и правната му квалификация са правилно установени. Касационните оплаквания не намират опора в доказателствата по делото и са неоснователни.

Районният съд е постановил валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон решение, което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд - Перник.

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 694 от 08.12.2009 г., постановено по н.а.х.д. № 1011 по описа на Пернишкия районен съд за 2009 год.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ : /п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/